

Ο περί της Συμβάσεως περί Καταργήσεως της Υποχρέωσως προς Νομιμοποίησιν Άλλοδαπών Δημοσίων Έγγράφων (Κυρωτικός) Νόμος του 1972 εκδίδεται διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον έφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Άρθρῳ 52 του Συντάγματος.

Άριθμός 50 του 1972

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΙΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως :

1. Ο παρών Νόμος θά αναφέρηται ως ό περί της Συμβάσεως περί Καταργήσεως της Υποχρέωσως προς Νομιμοποίησιν Άλλοδαπών Δημοσίων Έγγράφων (Κυρωτικός) Νόμος του 1972. Συνοπτικός
Τίτλος.

2. Έν τῷ παρόντι Νόμῳ, έκτός εάν έκ του κειμένου προκύπη διάφορος έννοια— Έρμηνεία.

«Σύμβασις» σημαίνει την Σύμβασιν περί Καταργήσεως της Υποχρέωσως προς Νομιμοποίησιν Άλλοδαπών Δημοσίων Έγγράφων.

3. Η Σύμβασις, τής όποιας τό κείμενον έν τῷ Άγγλικῷ Πρωτοτύπῳ έκτίθεται εις τό Μέρος Ι του Πίνακος και ή μετάφρασις εις την Έλληνικήν έκτίθεται εις τό Μέρος ΙΙ του Πίνακος και εις την όποιαν ή Κυβέρνησις τής Δημοκρατίας ένέκρινε την προσχώρησιν διά τής Άποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου ύπ' Άρ. 10.974 τής 2ας Δεκεμβρίου 1971, διά του παρόντος νόμου κυροῦται. Κύρωσις.

4. Νοεῖται ότι έν περιπτώσει αντίθέσεως μεταξύ των δύο κειμένων των αναφερομένων έν τῷ Άρθρῳ 3 άνωτέρω, τό κείμενον εις τό Μέρος Ι του Πίνακος ύπερισχύει. Αύθεντικόν
Κείμενον.

ΠΙΝΑΞ
(Άρθρον 3)
Μέρος Ι

CONVENTION ABOLISHING THE REQUIREMENT OF LEGALISATION
FOR FOREIGN PUBLIC DOCUMENTS

(Concluded October 5, 1961)

The States signatory to the present Convention,

Desiring to abolish the requirement of diplomatic or consular legalisation for foreign public documents,

Have resolved to conclude a Convention to this effect and have agreed upon the following provisions :

Article 1

The present Convention shall apply to public documents which have been executed in the territory of one contracting State and which have to be produced in the territory of another contracting State.

For the purposes of the present Convention, the following are deemed to be public documents :

- (a) documents emanating from an authority or an official connected with the courts or tribunals of the State, including those emanating from a public prosecutor, a clerk of a court or a process-server (“huissier de justice”);
- (b) administrative documents ;
- (c) notarial acts ;
- (d) official certificates which are placed on documents signed by persons in their private capacity, such as official certificates recording the registration of a document or the fact that it was in existence on a certain date and official and notarial authentications of signatures.

However, the present Convention shall not apply :

- (a) to documents executed by diplomatic or consular agents ;
- (b) to administrative documents dealing directly with commercial or customs operations.

Article 2

Each contracting State shall exempt from legalisation documents to which the present Convention applies and which have to be produced in its territory. For the purposes of the present Convention, legalisation means only the formality by which the diplomatic or consular agents of the country in which the document has to be produced certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which it bears.

Article 3

The only formality that may be required in order to certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamps which it bears, is the addition of the certificate described in Article 4, issued by the competent authority of the State from which the document emanates.

However, the formality mentioned in the preceding paragraph cannot be required when either the laws, regulations, or practice in force in the State where the document is produced or an agreement between two or more contracting States have abolished or simplified it, or exempt the document itself from legalisation.

Article 4

The certificate referred to in the first paragraph of Article 3 shall be placed on the document itself or on an “allonge”, it shall be in the form of the model annexed to the present Convention.

It may, however, be drawn up in the official language of the authority which issues it. The standard terms appearing therein may be in a second language also. The title “Apostille (Convention de la Haye du 5 octobre 1961)” shall be in the French language.

Article 5

The certificate shall be issued at the request of the person who has signed the document or of any bearer.

When properly filled in, it will certify the authenticity of the signature, the capacity in which the person signing the document has acted and, where appropriate, the identity of the seal or stamp which the document bears.

The signature, seal and stamp on the certificate are exempt from all certification.

Article 6

Each contracting State shall designate by reference to their official function, the authorities who are competent to issue the certificate referred to in the first paragraph of Article 3.

It shall give notice of such designation to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at the time it deposits its instrument of ratification or of accession or its declaration of extension. It shall also give notice of any change in the designated authorities.

Article 7

Each of the authorities designated in accordance with Article 6 shall keep a register or card index in which it shall record the certificates issued, specifying :

- (a) the number and date of the certificate ;
- (b) the name of the person signing the public document and the capacity in which he has acted, or in the case of unsigned documents, the name of the authority which has affixed the seal or stamp.

At the request of any interested person, the authority which has issued the certificate shall verify whether the particulars in the certificate correspond with those in the register or card index.

Article 8

When a treaty, convention or agreement between two or more contracting States contains provisions which subject to ratification of a signature, seal or stamp to certain formalities, the present Convention will only override such provisions if those formalities are more rigorous than the formality referred to in Article 3 and 4.

Article 9

Each contracting State shall take the necessary steps to prevent the performance of legalisations by its diplomatic or consular agents in cases where the present Convention provides for exemption.

Article 10

The present Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law and Iceland, Ireland, Liechtenstein and Turkey.

It shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 11

The present Convention shall enter into force on the sixtieth day after the deposit of the third instrument of ratification referred to in the second paragraph of Article 10.

The Convention shall enter into force for each signatory State which ratifies subsequently on the sixtieth day after the deposit of its instrument of ratification.

Article 12

Any State not referred to in Article 10 may accede to the present Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 11. The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph (d) of Article 15. Any such objection shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The Convention shall enter into force as between the acceding State and the States which have raised no objection to its accession on the sixtieth day after the expiry of the period of six months mentioned in the preceding paragraph.

Article 13

Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that the present Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

When the declaration of extension is made by a State which has signed and ratified, the Convention shall enter into force for the territories concerned in accordance with Article 11. When the declaration of extension is made by a State which has acceded, the Convention shall enter into force for the territories concerned in accordance with Article 12.

Article 14

The present Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 11, even for States which have ratified it or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, the Convention shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands at least six months before the end of the five year period.

It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation will only have effect as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other contracting States.

Article 15

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall give notice to the States referred to in Article 10, and to the States which have acceded in accordance with Article 12, of the following :—

- (a) the notifications referred to in the second paragraph of Article 6 ;
- (b) the signatures and ratifications referred to in Article 10 ;
- (c) the date on which the present Convention enters into force in accordance with the first paragraph of Article 11 ;
- (d) the accessions and objections referred to in Article 12 and the date on which such accessions take effect ;
- (e) the extensions referred to in Article 13 and the date on which they take effect ;
- (f) the denunciations referred to in the third paragraph of Article 14.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at the Hague the 5th October, 1961, in French and in English, the French text prevailing in case of divergence between the two texts, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States represented at the Ninth session of the Hague Conference on Private International Law and also to Iceland, Ireland, Liechtenstein and Turkey.

Μέρος ΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΣ
ΠΡΟΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΙΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

(Συνομολογηθεῖσα τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1961)

Τὰ Ὑπογράφοντα τὴν παροῦσαν Σύμβασιν Κράτη,

Ἐπιθυμοῦντα νὰ καταργήσωσι τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς διπλωματικὴν ἢ προξενικὴν νομιμοποίησιν ἀλλοδαπῶν δημοσίων ἐγγράφων·

Ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν καὶ συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων :

Ἄρθρον 1

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς ἐπὶ δημοσίων ἐγγράφων ἐκδιδομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα μέλλουν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐτέρου τοιούτου.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, δημόσια ἔγγραφα λογίζονται τὰ κάτωθι :

- (α) Ἐγγραφα προερχόμενα ἐκ τινος ἀρχῆς ἢ ἀξιωματοῦχου σχέσιν ἔχον. τος πρὸς τὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν προερχομένων τοιούτων ἐκ δημοσίου κατηγόρου, γραμματέως δικαστηρίου ἢ δικαστικοῦ ἐπιδότου ("huissier de justice").
- (β) διοικητικῆς φύσεως ἔγγραφα.
- (γ) συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα.
- (δ) ἐπίσημα πιστοποιητικὰ ἐπὶ ἐγγράφων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ προσώπων ἐν τῇ ἰδιωτικῇ αὐτῶν ιδιότητι, ὡς τὰ ἐμφαίνοντα τὸ γεγονὸς τῆς καταχωρήσεως ἐγγράφου ἢ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔγγραφόν τι ἐτέλει ἐν ἰσχύϊ καθ' ὠρισμένην ἡμερομηνίαν, ὡς καὶ αἱ ἐπίσημοι ἢ συμβολαιογραφικαὶ πιστοποιήσεις τῆς αὐθεντικότητος ὑπογραφῶν.

Οὐχ ἦττον ὅμως, ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν θὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι :

- (α) ἐπὶ ἐγγράφων ἐκδιδομένων ὑπὸ διπλωματικῶν ἐκπροσώπων ἢ προξενικῶν λειτουργῶν.
- (β) ἐπὶ διοικητικῆς φύσεως ἐγγράφων εὐθέως ἀναφερομένων εἰς ἐμπορικὰς ἢ τελωνειακὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἄρθρον 2

Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θέλει ἀπαλλάξει τῆς πρὸς νομιμοποίησιν ὑποχρέσεως ἔγγραφα, ἐφ' ὧν τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἢ παρούσα Σύμβασις, ἅτινα θέλουν χρησιμοποιηθῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, νομιμοποίησις σημαίνει μόνον τὴν διατύπωσιν, δι' ἧς οἱ διπλωματικοὶ ἐκπρόσωποι ἢ οἱ προξενικοὶ λειτουργοὶ τῆς χώρας, ἐν ἣ θέλει χρησιμοποιηθῆ τὸ ἔγγραφο, πιστοποιοῦν τὴν αὐθεντικότητα τῆς ὑπογραφῆς ἐπὶ τοῦ τοιούτου ἐγγράφου, τὴν ιδιότητα, ὅφ' ἦν ἐνήργησεν ὁ ὑπογράφας τὸ ἔγγραφο καί, συντρεχούσης περιπτώσεως, τὴν ταυτότητα τῆς σφραγίδος ἢ τοῦ χαρτοσήμου τοῦ τεθειμένου ἐπὶ τοῦ τοιούτου ἐγγράφου.

Ἄρθρον 3

Ἡ μόνη διατύπωσις, ἣτις δυνατὸν νὰ ἀπαιτηθῆ πρὸς πιστοποίησιν τῆς αὐθεντικότητος τῆς ὑπογραφῆς, τῆς ιδιότητος, ὅφ' ἦν ἐνήργησεν ὁ ὑπογράφας τὸ ἔγγραφο καί, συντρεχούσης περιπτώσεως, τῆς ταυτότητος τῆς σφραγίδος ἢ τοῦ χαρτοσήμου τοῦ τεθειμένου ἐπὶ τοῦ τοιούτου ἐγγράφου, εἶναι ἡ προσθήκη τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 περιγραφομένου πιστοποιητικοῦ, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Κράτους, ἐξ οὗ προέρχεται τὸ τοιοῦτον ἔγγραφο.

Οὐχ ἦττον ὅμως ἡ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μνημονευομένη διατύπωσις δὲν δύναται νὰ ἀπαιτηθῆ, ὡσάκις εἶτε οἱ νόμοι εἶτε οἱ Κανονισμοὶ εἶτε ἡ πρακτικὴ, οἱ τελούντες ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ Κράτει, ἐν ᾧ μέλλει νὰ χρησιμοποιηθῆ τὸ ἔγγραφο, ἢ συμφωνία συναφθεῖσα μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων συμβαλλομένων Κρατῶν, κατήργησαν ἢ κατέστησαν ταύτην ἀπλουστέραν ἢ ἀπῆλλαξαν αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔγγραφο πρὸς νομιμοποίησιν ὑποχρέσεως.

Ἄρθρον 4

Τὸ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 3 μνημονευόμενον πιστοποιητικὸν δέον ὅπως τίθηται εἶτε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τοιούτου ἐγγράφου εἶτε ἐφ' ἑνὸς προσθέματος ("allonge") θὰ εἶναι δὲ ἐν τῷ τύπῳ τοῦ προσηρημένου τῇ παρούσῃ Συμβάσει προτύπου.

Δύναται, ἐν τούτοις, νὰ συνταχθῆ εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τῆς ἐκδόσεως ἀρχῆς. Οἱ ἐν αὐτῇ ἐμφαινόμενοι ὑποδειγματικοὶ ὄροι δύναται νὰ εἶναι ἐκπεφρασμένοι ὡσαύτως καὶ εἰς δευτέραν γλῶσσαν. Ὁ τίτλος “Apostille (Convention de la Haye du 5 octobre 1961)” δέον ὅπως εἶναι ἐκπεφρασμένος εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρον 5

Τὸ πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπογράφαντος τὸ ἔγγραφο ἢ οἰουδήποτε κομιστοῦ.

Ἄμα ὡς συμπληρωθῆ προσηκόντως, τοῦτο θὰ πιστοποιῆ τὴν αὐθεντικότητα τῆς ὑπογραφῆς, τὴν ιδιότητα ὑφ' ἣν ἐνήργησεν ὁ ὑπογράφας τὸ ἔγγραφο καί, συντρεχούσης περιπτώσεως, τὴν ταυτότητα τῆς τεθειμένης ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου σφραγίδος ἢ χαρτοσήμου. Ἡ ὑπογραφή, σφραγίς καὶ τὸ χαρτόσημον ἐπὶ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπαλλάσσονται πάσης πρὸς θεώρησιν ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρον 6

Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θέλει ὑποδείξει, ἀναφερόμενον καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσιακὰς αὐτῶν λειτουργίας, τὰς ἀρχὰς αἰτίνας εἶναι ἀρμόδιαι πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἀρθροῦ 3 μνημονευομένου πιστοποιητικοῦ.

Τοῦτο θέλει πράξει διὰ κοινοποιήσεως ἀποστελλομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν, καθ' ὃν χρόνον κατατίθεται καὶ τὸ οἰκίον ὄργανον ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἢ ἡ οἰκεία δήλωσις περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Σύμβασεως. Παρομοίως θέλει κοινοποιηθῆ καὶ πᾶσα ἀλλαγὴ ἐπενεχθεῖσα εἰς τὰς ὑποδειχθείσας ἀρχὰς.

Ἄρθρον 7

Ἐκάστη τῶν ἀρχῶν, τῶν ὑποδεικνυμένων συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 6, θέλει τηρεῖν ἀρχεῖον ἢ θελτιωμένον εὑρετήριον, ἐν ᾧ θὰ καταχωρῆ τὰ ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά, καθορίζουσα ἅμα—

(α) τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκδόσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ·

(β) τὸ ὄνομα τοῦ ὑπογράφοντος τὸ δημόσιον ἔγγραφο καὶ τὴν ιδιότητα ὑφ' ἣν ἐνεργεῖ ἢ, προκειμένου περὶ μὴ ὑπογεγραμμένων ἐγγράφων, τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς, ὑφ' ἣς ἐτέθη ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἢ σφραγίς ἢ τὸ χαρτόσημον.

Τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου προσώπου, ἡ ἐκδοῦσα τὸ πιστοποιητικὸν ἀρχὴ δύναται νὰ θεβαιοῖ ἐὰν τὰ ἐν τῷ πιστοποιητικῷ στοιχεῖα ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ ἐν τῷ ἀρχεῖῳ ἢ θελτιωμένῳ εὑρετηρίῳ τοιαῦτα.

Ἄρθρον 8

Ἐν αἷς περιπτώσεσι συνθήκη, σύμβασις ἢ συμφωνία συναφθεῖσα μεταξὺ δύο ἢ πλείονων Συμβαλλομένων Κρατῶν, διαλαμβάνει διατάξεις ὑπαγούσας τὴν πιστοποίησιν τῆς ὑπογραφῆς σφραγίδος ἢ χαρτοσήμου εἰς ὄρισμένας διατυπώσεις, ἢ παροῦσα Σύμβασις θέλει ὑπερισχύσει τῶν τοιούτων διατάξεων μόνον ἐν ᾧ μέτρῳ αἱ διατυπώσεις αὗται εἶναι πλέον αὐστηραὶ τῆς ἐν ἀρθροῖς 3 καὶ 4 προβλεπομένης τοιαύτης.

Ἄρθρον 9

Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θέλει λάβει ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα ἀποφεύγηται ἢ διενέργεια νομιμοποιήσεων ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν αὐτοῦ ἐκπροσώπων ἢ προξενικῶν αὐτοῦ λειτουργῶν, εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ παροῦσα Σύμβασις καταργεῖ τὴν τοιαύτην νομιμοποίησιν.

Ἄρθρον 10

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει παραμείνει ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ τῶν Κρατῶν τῶν ἐκπροσωπηθέντων κατὰ τὴν ἐνάτην σύνοδον τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης ἐπὶ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου καὶ ὑπὸ τῆς Ἰσλανδίας, Ἰρλανδίας, τοῦ Λίχτενστάιν καὶ τῆς Τουρκίας.

Αυτή χρήζει επικυρώσεως. Τα όργανα επικυρώσεως θέλουν κατατίθεσθαι παρά τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἄρθρον 11

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τῇ ἐξηκοστῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ τρίτου ὄργανου επικυρώσεως, τοῦ μνημονευομένου ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 10.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐν ἕκαστον ὑπογράψαν Κράτος, ὅπερ ἤθελεν επικυρώσει ταύτην μεταγενεστέρως, ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τῇ ἐξηκοστῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ οικείου ὄργανου επικυρώσεως.

Ἄρθρον 12

Πᾶν Κράτος, μὴ μνημονευόμενον ἐν ἄρθρῳ 10, δύναται νὰ προσχωρήσῃ τῇ παρούσῃ Συμβάσει, μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτῆς συμφώνως τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 11. Τα ὄργανα προσχωρήσεως θέλουν κατατίθεσθαι παρά τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἡ τοιαύτη προσχώρησις θὰ εἶναι ἐνεργὸς μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς σχέσεις τοῦ προσχωρήσαντος Κράτους καὶ ἐκείνων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἅτινα δὲν ἤθελον ἐγείρει ἔνστασιν κατὰ τῆς προσχωρήσεώς του, ἐντὸς προθεσμίας ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κοινοποιήσεως, περὶ ἧς ἡ ὑποπαραγράφος (δ) τοῦ ἄρθρου 15. Πᾶσα τοιαύτη ἔνστασις θέλει κοινοποιηθῆ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ προσχωρήσαν Κράτος καὶ τὰ μὴ διατυπώσαντα ἔνστασιν κατὰ τῆς προσχωρήσεώς του Κράτη, ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τῇ ἐξηκοστῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ καθοριζομένης ἑξαμήνου προθεσμίας.

Ἄρθρον 13

Πᾶν Κράτος δύναται, ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ, τῇ επικυρώσει ἢ τῇ προσχωρήσει αὐτοῦ, νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἐκτείνηται εἰς πάσας τὰς ἐδαφικὰς περιοχάς, διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων τὸ τοιοῦτον Κράτος φέρει τὴν εὐθύνην ἢ εἰς μίαν ἢ πλείονας ἐξ αὐτῶν. Ἡ τοιαύτη δήλωσις θέλει καταστῆ ἐνεργὸς κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως διὰ τὸ ἐνδιαφερόμενον Κράτος.

Καθ' οἷονδήποτε μετέπειτα χρόνον ἡ τοιαύτη δήλωσις θέλει ἐνεργηθῆ διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν.

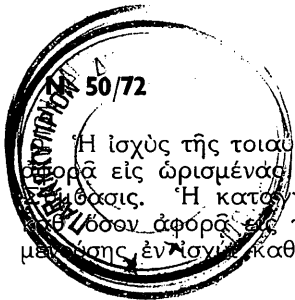
Ἐφ' ὅσον ἡ δήλωσις περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐγένετο ὑπὸ Κράτους ὑπογράψαντος καὶ κυρώσαντος ταύτην, ἡ Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας ἐδαφικὰς περιοχάς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἄρθρῳ 11 διαλαμβανομένας διατάξεις. Ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη δήλωσις ἐγένετο ὑπὸ προσχωρήσαντος Κράτους, ἡ Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας ἐδαφικὰς περιοχάς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἄρθρῳ 12 διαλαμβανομένας διατάξεις.

Ἄρθρον 14

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ διὰ διάστημα πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς συμφώνως τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 11, ἀκόμη καὶ διὰ τὰ μετέπειτα επικυρώσαντα ταύτην ἢ προσχωρήσαντα αὐτῇ Κράτη.

Ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε χωρήσει καταγγελία τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἡ Σύμβασις θέλει ἀνανεοῦται σιωπηρῶς ἀνὰ πενταετίαν.

Ἡ καταγγελία κοινοποιεῖται τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετοῦς περιόδου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς τιοαύτης καταγγελίας δυνατὸν νὰ περιορισθῇ μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ὠρισμένους τῶν ἐδαφικῶν περιοχῶν, ἐφ' ὧν τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἡ Σύμβασις. Ἡ καταγγελία ἐφαρμογῆς ἐπάγεται ἐννόμους συνεπειάς μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ κοινοποιῆσαν ταύτην Κράτος, τῆς Συμβάσεως παραπομπῆς, ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 15

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν θέλει κοινοποιήσει πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 μνημονευόμενα Κράτη καὶ πρὸς τὰ προσχωρήσαντα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τιοαύτα, τὰ κάτωθι :

- (α) τὰς ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 6 μνημονευόμενας κοινοποιήσεις·
- (β) τὰς ἐν ἄρθρῳ 10 μνημονευόμενας ὑπογραφὰς καὶ ἐπικυρώσεις·
- (γ) τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ συμφώνως τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 11·
- (δ) τὰς ἐν ἄρθρῳ 12 μνημονευόμενας προσχωρήσεις καὶ τὰς κατ' αὐτῶν διατυπούμενας ἐνστάσεις, ὡς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν καθίσταται ἐνεργὸς οἰαδήποτε τιοαύτη προσχώρησις·
- (ε) τὰς δηλώσεις περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 13, ὡς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν καθίσταται ἐνεργὸς οἰαδήποτε τιοαύτη δήλωσις·
- (στ) τὰς ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 14 μνημονευόμενας καταγγελίας.

Εἰς πίστιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1961, εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν, τοῦ γαλλικοῦ κειμένου ἐπικρατοῦντος ἐν περιπτώσει διαστάσεως, μεταξύ τῶν δύο τούτων κειμένων, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ θέλει παραμείνει κατατεθειμένον παρὰ τοῖς ἀρχείοις τῆς Κυβερνήσεως τῶν Κάτω Χωρῶν· κεκυρωμένα ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν ἀποσταλῆ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ πρὸς ἅπαντα τὰ Κράτη, τὰ ἐκπροσωπηθέντα κατὰ τὴν ἐνάτην σύνοδον τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης ἐπὶ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου, πρὸς τούτοις δὲ πρὸς τὴν Ἰσλανδίαν, Ἱρλανδίαν, τὸ Λίχτενσταϊν καὶ τὴν Τουρκίαν.

